

tager Sagen i dens tidligere Skikkelse og siger: Lad Sagen nu komme til et Fællesudvalg, saamener jeg ogsaa, at hvis der virkelig skulde være Alvor i den Mening, at det dog vilde være et Fremskridt i flere Retninger at faae denne Sag afgjort, vil det naturligvis komme til, at man betragter den Ordning, hvortil Folkethinget kom sidste Gang, som Grundlaget for en Overenskomst. Men vil man holde fast ved den ene Afgjorelse i Hovedretningen, saa spildes ganske sikkert Udsigten til en Overenskomst, enten man begynder med Udvalg her, eller Sagen først kommer for i Fællesudvalget. Om man handler rettest i at gjøre det ene eller det andet, skal jeg som sagt lade uafgjort, men vist er det, at man ikke kan sige, at denne Sag har været saaledes prøvet, at det har vist sig, at en Overenskomst mellem Thingene ikke kunde komme tilveie, naar en virkelig betydelig Tilnærmelse fandt Sted; thi den udeblev som sagt af Grunde, som ikke kom fra Landsthingets Side.

Klein: Jeg kan og skal give det ærede Medlem for Spendborg Amts Bde. Valgfreds (S. N. Hansen) Ret i, at han ikke hører Skylden for, at denne Sag ikke blev gennemført i forrige Samling; jeg har erkendt det flere Gange i forrige Session, og jeg har ligeledes gjort det i denne Session. Men naar jeg har gjort denne Indrømmelse lige overfor det ærede Medlem, saa kan jeg ikke andet end dertil knytte et Par Bemærkninger, thi det forekommer mig, at hvad han yderligere anførte, var for en væsentlig Del ikke rigtigt. Det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde være bunden længere ved det Tilbud, han havde gjort ifjor, da han havde strakt sig saalangt som mulig, efterat dette Tilbud var blevet formaaet. Jeg skal ikke dvæle længe herved, da den høitærede Minister i dette Dieblif udforslig har stemtstillet, at det ikke kan siges, at det ærede Medlems Tilbud blev formaaet. Derjom man kunde bruge dette Udtryk, da var det i Sandhed hverken Ministeren eller Landsthinget eller de Medlemmer af Folkethinget, der sluttede sig til dem, der kunde siges at have formaaet det ærede Medlems Tilbud, men det maatte være de an-

dre ærede Medlemmer, som ellers slutte sig nærmere til det ærede Medlem, men som da forstyrrede Virkningen af det Tilbud, som det ærede Medlem havde gjort i Overensstemmelse med Ministeren og Andre. Det var det ærede Medlems politiske Venner, som stillede Forslag, der vare uoverensstemmende med og uforenelige med den foreløbige Overenskomst mellem Ministeren og Udvalget, der laa til Grund for det, som det ærede Medlem kalder sit Tilbud; det var dem, der forstyrrede, at Sagen ikke blev ført igjennem ifjor. Hvad jeg imidlertid væsentlig finder mig opfordret til at udtale mig imod, er den Betragtning, som det ærede Medlem gjorde gjældende, at han ikke skulde være forpligtet til anden Gang at gaa til, at gjøre saadanne Tilbud, som han havde gjort een Gang, naar disse Tilbud vare blevne formaaede, i hvilken Henseende han paa en Maade appellerede til mig. Det ærede Medlem mente, at det var en Satning, hvis Rigtighed jeg ikke kunde bestride; at, naar man een Gang har gjort et Forligstilbud, og det er blevet forkastet, saa er man ikke mere bunden derved. Sa, dersom han spørger mig som Jurist, om det ikke gjælder i den juridiske Verden, at et forkastet Forligstilbud ikke er forbindende, saa svarer jeg So derpaa; men jeg tillader mig ogsaa at mene, at der i dette Stykke i Politiken gjælder andre Regler end i den rent juridiske Verden. Jeg mener, at, naar man her een Gang har gjort et Tilbud, som det ærede Medlem har gjort, naar man een Gang har sluttet sig til Forslag, som man anser for rigtige og billige og gode, saa maa man fremdeles være forpligtet til at slutte sig til lignende Forslag; thi, hvad der var rigtigt ifjor, kan ikke blive urigtigt i Aar. Naar det ærede Medlem ifjor tiltraadte de Forslag, der da var Tale om, saa har han naturligvis gjort det, fordi han mente, at det var rigtigt, at Sagen blev ordnet paa den Maade; men var det saa, saa maa det ogsaa være rigtigt i Aar, og saa er det efter min Mening ikke politisk rigtigt, at man ikke igjen vil vende tilbage til saadanne Tilbud. Ogsaa i den Henseende forekommer det mig i Dvrigt, at det ærede Medlems Udtalelse nu ved denne Leilighed ikke ganske stemmer med hans Udtalelse tidligere; thi, som